

Un curcubeu subtil îmbobocește pe cer

Liliana Tirel

Un dragon bea din apa fermecată
și curcubeul subtil
îmbobocește pe cer;
luminile ard în tăcere
ca lumânările ce topesc
măștile din jurul tău;
roșii și galbene
albastre și verzi
fac să pară
că cerul coboară
să țină pământul la piept
într-o existență în care pierzi
clipa înțelesului.

*

Voalul peste iriși cade
sfâșiat de șarpele ce-și mușcă coada;
după ploaie, lasă o dâră lungă...
urmă ce copiază viața.
Mergi până la apa din care bea curcubeul
apar fermecate cuvinte... fermecate gânduri
urcă oamenii în barca
ce se leagănă în tine
mereu.